

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1ον—ΑΡΙΘ. 1

Σίβητον 5 Γενουαίου

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΥΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὅδος Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΒΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δραχ. 10.—Ἐξάμ. δρ. 6.—
ΕΞΩΓΕΡΙΚΟΥ » » 15.— » » 8.—

Γίνονται δεκταὶ καὶ μηνιαῖαι συνδρομαὶ
ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ούτε με διατόπισιν προγραμμάτων ούτε με πομπώδεις επαγγελίας πρόκειται ν' απασχολήσωμεν τους αναγνώστας μας. Κρίνομεν άριστην να παρουσιάσωμεν προς τόν Κοινόν τήν άνα χείρας φύλλον και ν' άφειδόμεν εις τήν εκτίμησίν του.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ

Της εβδομάδος

Χρονόκιτος και φωτοβόλος άγέτειλεν επί τήν καθημαγμένη έν τή ιεραστοίης πολεμικής τραγωδίας άνηρωπόσητα ό εισηγητής του 1919 ήλιος, έν άποδιώξη δικτακτικώς και άνεπιστρεπτεν τό οικειώδες του πολέμου φάσμα. Αί φωτοβόλοι άκτίνας του έπέλαμψαν άχι μόνον διά νά φωτισούν τήν φρίκην των πληρών της τρομαχής ουραβέως, αλλά πρδ παντός νά έπουλώσουν αυτάς. Οι δέ χάριν των ιδεωδών της έλευθερίας και της δικαιοσύνης λαοί ό συναγεθρήντες εις τόν άγωνα και έν αδελφώσει διεξαγαγόντες αυτόν μέχρι της Νίκης, ταύτην έχουσι τήν έλπίδα, ήτις παρηγορεϊ αυτούς διά τόν όγκον των θνσιών των' ότι τά Ιδεώδη των, άν ένθεσμος γίνετο άδύτολος και δια κρίσεως κήρυξέ ό μέγας Οδύλλιος, θά έυπεδοθηούν έν τώ κόσμω, διαμορφουμένης τούτατης τάξεως πραγμάτων, όσα τόν εινε εξηραλισμένα από πάσης έπιβου ής.

Κατά τήν έπισημον ώραν τής νέας ταύτης διαρρυθμίσεως των τυχών της ύψηλου, ή 'Ελλάς θά προσέλθη με πλουσίους και άδιαφορηήτους τούς τίτλους της ουμετοχής της εις τόν κοινόν άγωνα, ένά ζητήση τήν διακληρωτικήν πραγμασίαν των δικαίων ιδιωνών αξιώσεών της. Ουδέμιαν σημασίαν θά εχουν ή διά τήσαν θνσιών κερθηθείσα Νικη, άν ή άποκατάστασις του 'Ελληνισμού δέν προέκείται νά ή πλήρης. 'Αν δ' οι 'Ελληνας δεγόμεθα και περαιτέρω μετά τήν λήξιν του ποιέμον θνσιος, ως τήν έκστρατείαν της Ουκρανίας εινε διά νά εξασφαλισούν τήν δλιετέλ' έθνηκήν άπ' κατάστασίν μας θύξής έσφατατον καθήκον αλοθάεται νά ένώση τήν φωνήν της μετά τού λοιπού έλληνικού Τύπου ή 'Σφαίρα'.

Ψηφισμαγομαρομανης 'Αθηναίος, ευλοκομένος πρδ μικρού εις Ρώμην, έσπευσε νά συναντήση τόν πολύν της δδότης ήρωα Καρμινάτι, εις τόν όποιον άνεκοινοσεν ότι αί 'Ατ' ηίδες εινε ξετροελλαμένες μαζί του.

Καρμινάτι έκολεκευθη πολύ από τήν εκτίμησιν αυτών και παρεκάλεσε τόν έπισκέπτεσθαι τον ότα δέ έπιστρέψη εις τας 'Αθήνας, νά... φιληγηκέ μέρους του διας τας θαυμαστίας του εις ένδειξιν ευχαριστιών.

Καί ό μόν έντολοδοχος έπέστρεψεν ήδη, ή έντολή όμως μένει άνεκπλήρωτος. Αί ένδιανοφερόμεναι δέν έχουν σκοπόν νά τόν βοηθήσουν εις τήν εκτέλεσίν της;

Τραμβαγιέρισσες αυξάνονται και πληθύνονται. Καί πρέπει νά όμολογηθί ότι εκτελούν τά καθήκοντά των μετά κατανικηή άφοσίωσως, με μελιχίον άλλα και άτεγκτον αυστηρότητα και με προθυμίαν στανίαν. Ταύτα πάντα τά προσόντα κατιδούσα ή 'Εταιρεία λέγεται ότι πρόκειται νά άνοήσθη εις τας ύαλληλούς της και τήν ύπηρεσίαν των όδηγών. Καλή ή σκέψις δεδομένου ότι αί όδηγοί θά διαμερίζουν όλογοτέρους 'Αθηναίους, άν όχι δι' άλλον λόγον, τούλάχιστον από τά όκτιόμορα αισθήματα των, τά όποια έχουν, ως γνωστόν, περισσότερο των άντιπροσώπων τού άσχημου φύλου άνεπτυγμένα. 'Εντοιαυτηρίας περιπτώσει διαχρησιασθί άπαραιτήτως ν' άπαλειφθί από τά τραμ ή γνωστό ήπιωγραφη έμη όμιλετε εις τόν όδηγόν. Διά τόν άπόστατοτον λόγον ότι ή όδηγός θά όμιλή... μόνη της.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τά γεγονότα της εβδομάδος ταύτης εινε τόσο ένδιαφέροντα, ώστε πρδ τού νά αναλάβω τόν κάλαμον χαρτίμου. 'Εν πρώτοις εις τόν μακαριό άγίασμεν και τό τελευταίον μας τάλληρον. έν δευτέρως δέν εκερδισαίμεν τό λαχρίον. Οι καλλικάντζαροι, ό όποιοί διήλθον τήν τελευταίαν εβδομάδα μαζί μας, άπληλίωθησαν τόσο έν τού κλεισίματος των νυχτερινών κέντρων, ώστε δέν άνέμειναν τήν άγιαστούρα του παπά διά νά φύγουν. Σωφώς έπραξαν, διότι ό παπάς θά τούς εξητούσε διδραχμον διά τόν άγιασμόν. Τοτό όμως τό έπλήρωσε και ό τελευταίος κα λικάντζαρος εις τόν υποδοματοκαθαριστήν του. Διέμεινε εις τήν πόλιν μας 15 ήμέρας, 20 λεπτά διά τό γούλιμα των παπουτσιών του καθ' έκάστην, ίσον 3 δραχμάς. 'Ο δυστυχής καλλικάντζαρος έμεινε και μίαν δραχμήν βερσεέ. Εις τό τέλος έπήρε τά παπούτσια του σήμερα τό τήν και έφυγε.

Υ. Γ. Νά έννοοιμεθα, 'Ο καλλικάντζαρος δέν εινε μέτοικος εις τας 'Αθήνας, δι' ό και έφυγε.

Κατά τήν τελευταίαν εβδομάδα ήβγιναν στενότερα αί σχέσεις μεταξύ 'Ελλάδος και 'Αβυσσηνίας. Τα πάντα πρδς τούτο βό ω σιν εις τήν 'Αγοράν. Χάρις εις τούς άβυσσηνίους βόας εθεάθη άτι πολυπόθητον, -όχι ή κοινονία των έθνών, αλλά ή μισογία εις τά άθνηατά δστιατορία. 'Απαντες έμειναν ένθουοισαμένοι εκ της έπαρκείας τό βοσίου κρέτους, πρωτίστως δέ ό έρροπλισται, ότινες, ως ό πλέον διακεκρυμένοι της φυλής έλαβον τό φ υλέ τό των βοών. 'Αλλά και ό άρμόδιοι ύπήρξαν εύνα ιστημένοι. Αί και καί μάλιστα γλώσσαί, -ήσαν δέ και διότι δέν ήσαν βρωδιναί,-επρον, ότι τινά των άρμόδιων εθεάθησαν με βόυν επί γλωττί.

'Αξιολύπητοι νατά τήν λήξσαν εβδομάδα ήσαν και ό έμποροι των 'Αθηνών. 'Ο μολοσμηκόμος εις τας 'Αθήνας άπερέβη και τό ρωσοικον. Οι άθνηαίτοι ελοχισαν εις τά έμπορικα καταστήματα και δέν άφηκαν κυριολεκτικώς τίποτε, πλην τού πορτοφολου του εις τά ταμεία των έμπορών.

'Η φροολογία του ήλεκτρικού φωτός έπροκάλεσε τόσην συγχίνησιν εις τούς άθνηαίους ώστε ό περισσότερο τούτων έσπευσαν νά πωλήσουν και τήν τελευταίαν καρέκλαν των διά νά πληρωσουν τόν λογαριασμόν των, όστις αυτην τήν φρονά έγινε με τόν ένοδοχον, καθ' όσον και όστις άναγνώσας τόν ληστρικόν λογαριασμόν του 2ου ήλεκτρικού φωτός άνέκοαξε έντρομος: 'βροίκα τόν μάστορήν μου! Τέλο; ή ήλεκτρική έταιρία ένεποίησε τόσην νίλαν εις τας 'Αθήνας ώστε όμι άδικως πολλοί είπον, ότι αυτη εινε πλέον ν. ι. λ. α κριτική έταιρία.

Τό ευχαριστότερον γεγονός της εβδομάδος εινε ή δημοσιονομικαστασιατική των έν γρηπτης άποθανόντων από της 'Οκτωβρίου μέχρι 30 του Δεκεμβρίου. Οθιοι άνήλθον εις 1254. 'Ητοι επί τρεξ ήμιας άπερβόσαν εις τας 'Αθήνας καθ' έκάστην μόνον 57 3/4. 'Οπως ή γρηπτική έθέρους διλογτέρους άπ' όσους περιέζον τά λουκανικα. 'Εν τούτοις ό θάνατοι θά ήσαν πολύ διλογότεροι άν δέν εκλείναν τά νυχτερινα κέντρα. Διότι εινε άλληθές, ότι πολλοί άνθρωποι εις τας 'Αθήνας πεθαίνου τήν νύχτα... για ένά καφέν!

'Η έλευθερία των έθνών συντελεσθη επί τέλους, άφο' άφθη έλευθερος έκαστος άθνηαίος νά άγοραζή τά αυγά του εις τήν αγοράν, αλλά και ό αυγοπώλης νά τά πωλή πρδς τό λεπτά. 'Αμρόστερα τά μέρη έμειναν ευχαριστημένα, περιεσσότερον δέ και τών δύο οι δυστυχεεις δικαστικοί έπόπται, οι όποιοί θά προτιμούσαν νά ύπηρεστούν μάλλον εις τό Α ή νά νιστάν παρά εις τήν άθνηακήν αγοράν. 'Ανθρωποι, ό όποιοί έσοποδασαν ποικίλον δικαίον ύπερβώθησαν νά έδασκούν εις τήν αγοράν π ε ν ι κ ον δικαίον. Οι ίδιοι, σπουδάζαντες και ρωμαϊκόν δικαίον με τήν πώλησιν αυτών, έξ άν όχι όλίγα ήσαν κλούβια, εξασκούσαν β- ρ ο α μ τών δικαίων.

Τής ήμέρας: - Βρε γαλατά, πολύ βρώμιμον μου φαίνεται τό γάλα σου σήμερα. Τι λέτε κούριε; βρώμιμον τό γάλα σου σήμερα, πού άγίασαν όλα τά νερά;

Δημητριος Ν. Ζορηπός Λογαγίς Ιατρού- Πρώην διδ'ακον 'Επιμηλής έν τή 'Ιατρική Σχολή τού 'Εθνικού Πανεπιστημίου. 'Ο εβδομαδιαίος

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(ήρουν όμιλαιο έθιμαρρο)

Ίδου έμέν, συμβολται ήγαπητοί, ένά λαλώ και λέγω ύμιν πρδ τό καθετί.

Τήν εβδομάν άπητη άφίκομαι εκ τήν 'Ολλανδίαν ένθεν έπήγον πρδς παρηγορίαν τού παμφιλτάτου μοι Κάβρεσ-ετό 'Οποιο ούχέτι πλέον μισός άνθρωπος και μισός θεόζρον.

Εύρών δέ ούτον έν 'Αμερόγκην έθόηγει και έβόγγεν και τόν είδον περιόλυπον και κλαίων, καθότι τόν έποίησαν Ίεον και βούλονται ύπαγαγειν εις δικαστήριον ούχ ήτον άπτός ζητει μοναστή ιον= τό 'Οποιον γασών τόν θρόνον επί τήν γήν παρσέν τήν βασιλείαν των ουρανίων 'Αμήν! 'Ο Αγκυθόγγελος

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΚΗ ΣΤΙΒΑΗ Η ΕΚΚΛ'Ι'ΚΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Πρέπει άρά γε νά εκλαϊκευθώ ή 'Ιατρική 'Επιστήμη; Πολλοί γιατροί διαμαρτυρόνται έντονα και λένε: «Πώς; Ι θά μάθουν τήν 'Επιστήμη μας στό Λαό, ή νά γιατρευτεί αυτοός μονάχος του; ... Τότε αυτοός δέν θά μάς έχη πιά άνάγκη, κι' έμεις τί θά γίνουμε; Ι, Φθάνει πού μάς καλούν όταν ό άρρωστος πηή στον όρμό του θανάτου, κι' άν μέν- με χιλια δυό βίσανά μας- τόν σοσουμε δέν μάς λένε ούτε ένα «ευχαριστώ», άν δέ πεθάνη, μάς βρίζουν και μάς λένε πως έμεις τόν πεθάνσαμε!... Φθάνει πού ύπάκου, άνόμα και στήν σημερινή έποχή της κολλοσιαίας προόδου της 'Επιστήμης μας, κρυφοί και παράνομον πρακτικοί γιατροί κω πρακτικώς γυναικείες-χορδς κανένα δίπλωμα, παρά μονάχα με τό δίπλωμα... της κατεγοραϊάς, της άγυρτίας και της κομπογιαννισούνης-, πού με πολυμήχανες άγυρτείες και διάφορα χόρτα (πού δέν κάνουν ούτε για... σαλιτά), καταστρέφουν και τά... πορτοφολια και τήν ύγεια των δυστυχημένων άρρωστών-δσων έχου τήν άνοησία νά ζητούν της... σοφές συμβουλές των και νά πληρώνουν τήν... θαυμασίαν θεοαπειαν των μ' αυτην τήν... ζωήν των!... Φθάνουν λοιπόν αυτά τά κακογήματα των όλίγων τώρα πλέον, εύτυχώς, κομπογιαννιτών- άνορθών και γυναικών-, δέν εινε άνάγκη με τήν εκλαϊκευσιν της 'Επιστήμης μας, νά χειροτερευση τό κακό και μάλιστα νά γίνη όλος ό Κόσμος... κομπογιαννιτής!... 'Η 'Επιστήμη μας εινε σάν δικαιο μαγαζι, πού, άν δέν έξερη κανένας πώς νά τό πιάση, κόβεται μονάχος του 'Ετσι λοιπόν, όταν εκλαϊκευθί αυτη, έπειδή δέν εινε δυνατόν νά τήν μάθη ποτέ καλά ό Λαός, θά σκοτώνται αυτοός μονάχος του!... Αδτά Ισχυρίζονται πολλοί συνάδελφοι μου. 'Εγώ όμως σκέπτομαι άλλωδώς, σύμφωνα με τούς περισσότερους στανάδελφου μου, δηλαδή παραδέχομαι νά τήν εκλαϊκευσι της 'Ιατρικής τά έξης: 'Οτι καθόλου δέν έχει σκοπόν νά διδάξη όλόκληρη τήν κολλοσιαία, δύσκολη, και περιπλοκή 'Επιστήμη μας στό Λαό, αλλά μονάχα μερικα εύκολα και άφελεια γι' αυτών θέματα, τά όποια άφορσούν τόν έντενδ βίο, τήν κατάλήγη δειναι των συγκοτέρον άρρώστων, τήν προφύλαξη από της επικυνδυνωδέστερης και συνήθεστερης άρρώστιας, τήν ύγιεινή άνατροφή των παιδιών και της πρώτης Ιατρικής βοήθειας- εις διάφορα ξαφνικά δυστυχήματα -ως πού νάρθη ό γιατροός

Με τέτοιον δέ πρόγραμμα θά γράφω τακτικά στή στήλη αυτη.

Δημητριος Ν. Ζορηπός Λογαγίς Ιατρού- Πρώην διδ'ακον 'Επιμηλής έν τή 'Ιατρική Σχολή τού 'Εθνικού Πανεπιστημίου. 'Ο εβδομαδιαίος

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

1 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ 1

Μ. ρίε Στέλλα

- Καί κάθετα μακριά άπ' εδώ; - 'Οχι, σνιουρε... σ' αυτό έχει τό καλυβάκι. 'Εν περιεσσότερη όμως ήμέρα και τή νύχτα άκομή μένει κοντα σ' εκείνον τό βράχο στην άκροαλιάν... - Μονη; - 'Ολομοναχ... - Δέν έχει πατέρα, μητέρα... αδελφή... - Μητέρα της κι' άδελφή της εινε γι' αυτην ή θάλασσα. Κοντά σ' αυτην ανατρέφηκε, μαζί μ' αυτην ζή και μεγαλώνει... - Κι' εινε, λένε, πολύ όμορφη... - 'Ομορφη σάν τήν αυγούλα και καλή σάν άγγελος...

Διο ρωμαλέα χείρα έπιασαν τά κομπία, οι σκαρμόι έτριξαν και ή φαρδάρκα άπεμακρύνθη έλαρρη και γρηγορη σάν νά πετούσε έπάνω στα κύματα. - Στό καλό, παλληκάρια... 'Απεχάρησε τούς φαρδές κι' έμεινε εκεί στήν άκρη άκνητος και τό ρέμματα ροσηλωμένα στο φωκικό καλυβάκι. 'Εκει μέσα ήσαν. 'Ελξεν άνακαλύψει λοιπόν τή φωλιά της! 'Η σκέψις αυτη τόν εκυριευσεν όλο ληρος και προσεπάθει με τήν καλλιτεχνικήν φαντασίαν του νά τή ανακάλωσθ νοσρός...

Ζωγριφος αυτοός με ταλένο εξαιρετικόν, αλλά νεώτατος άκομή, ελξεν άναγκη ενός όργου τό όποιον νά τόν κάμη γνωστόν, νά τόν φημισή, νά τόν δοξάση. 'Ες τόν θυλλον της Κόρης των Κυμάτων, ό όποιος όλίγον κατ' όλίγον ήγγισε νά διαδίδεται καθ' όλην τήν 'Ιταλιαν, εύγεν δτι εζήτει. Εώρε τό υπερτέλειον μοντέλο τού όργου, πού θά τόν ένόεζε. Εώρηκεν άκομή εκείνο, πού θά προσέκαλει γενικον και άπληστον τό ένδιαφέρον.

Δέν έρεμύετο περιεσσότερον 'Εξεκίνησεν άμέσως από τήν Ρώμην και έπί δύο μήνας τώρη περιεπλανάτο εις τά 'Ιταλικά άκροαγία δια νά ερρη τήν όνειρωδή κούρη πού θά του έδιδε τήν όδωαν και τήν έντυλιαν και θά μετέβαλλεν εις πραγματικότητα τό καλλιτεχνικόν Ιδανικόν του. 'Εμεινε πολύ ώρα άκνητος εκεί στήν άμμουδιά. Τα ώρατα και άμθηα μαλλία του έφρυκισσαν στή θαπεινική πού του ζεσφον. Καί άπάνταν θρόνυετο σάν γίγας ό δικυκόθς βράχος, ό άγαπημένος της Κόρης των Κυμάτων βράχος, πού όλη μέρα και όλη νύχτα άντιλαλούσε τό γλυκόχο τραγοδύ της.

Εις τό βάθος τού λιμανιού χωμένο τό μικρό χωριούσιον των ψαράδων μοιάζει σάν τεμαχίος κάταστροφς γλαρός, πού με άπωμένα νά φερά του αναπαύεται στα όλογάλα κύματα. 'Ολόκληρο τό χωριό εις κίνησιν έκείνο τό άπονεμα. Τήν μεθεκομένη θά έώρταζαν τήν αναδικήν τόν έργην, τήν έορτήν της Παναγίας των 'Υδάτων και αί προετοιμασίαι ελξαν άρχισθη από τωρα.

'Ετσι έορτάζεται πάντοτε ή έορτή αυτη εις τά παραθαλάσσια χωριά της 'Ιταλίας, τά κατοικουμένα άποκλειστικώς από ψαράδες. Με όσην μεγαλοπρέπειαν έπιτρέπουν τά πενιχρά των μέσα, αλλά με όλην τήν ευλαβητικήν κατανύξιν πού περιεκλείουν τά πρωτογενώς άγνά στήθη των.

Γεννημένοι μέσα εις τήν θάλασσαν, ζώντες μέσα εις αυτην και εις αυτην έμπροσθεμονοι τήν τελευταίαν πνοήν των, συνήθησαν νά τήν θεοαρών ως κάποιαν ύπερφυσικήν δύναμιν, ως μίαν θεότητα ύπό τήν αλγισα της όποιας ζούν, κινουνται και πεθαίνου, και εις τήν θεότητα αυτην έχου άπερφόση τήν μοναδικήν των έορτήν. Εινε γι' αυτοός έορτή ευχαριστιών και έξενευμισμοδ συγχρόνως της θάλασσας.

Καί τήν μεγάλην χαρά και ή ύπερρφάνεια των κατοίκων του μικρού χωριού διότι έφέςως θά ήμπορούσαν νά έορτάσουν κάπως έξαιρετικώτερα τήν έορτήν. 'Η Κόρη των Κυμάτων, ή ύπερρωσια Μαρία Στέλλα, θ' άναπαριστούσε τήν Παναγίαν των 'Υδάτων κατά τήν λιτανείαν και θά έγραυε με λουλούδια τούς άρρσούς των κυμάτων διά νά έξαρπασθούν ένά τήν έσπυρί και έσπυρί...

ΤΑ ΡΑΒΔΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ.

Περδίκω μ' π'λίμ, Σήμιου μ' τά φώτα κι' ού φουτισμός, Ισ' ό ή Ιγώ θά σι φουτίσσο δόντους κι ήμπριπόντους μπιρίτς καταστάσιους. Φ'λιτράει ή καρδουλα μ' ή πάει νά σπαράξ άπ' τούν τόπου τ'ς, άπ' ώρα τ'ν ώρα καρτιρού νά μ' δώκ'νι κείν' τ'ς σκαρσμέν' τ'ν άδρια κι νά...

Θου νά σ' ίδου. 'Αμα τ' λαβου σου γεράκι μ' σσανταπέντι τ'ς μ' λιέν κι βάλι τά γιουρ'νά σ' νά μ' διχτής. 'Αεινι, ούρη, κι πώς θά σ' ίδου κι πώς θά σ' άνικρούσο.

Τέσσερα χροονάκια πών' άφοντις έφ'γα άπ' τού χοριό κι' έχασαν τά ματακια μ' τούφας τούν ουφθαλμών μ'. Χαϊρ' κι προκουνηή ή έσλα. Χιλια κομυτια μ' έκαναν κι μ' τραβηγαν σα δώ κι σα κεί. Μήτρου εις τού δυτικον, Μήτρου εις τού άνετουλικόν Μήτρου κατά θάλασσαν, Μήτρου εις τούν έδωρα. Παναγισα παρών κι τά πάντα π'ερών. Γαλλ' Φραντσέξ' 'Αγγλέξ' 'Αμερικαν' ούλο μ' ελχεν μ'ή σταξ' κι μ'ή βρεξέξ. Τιμές, παραμομη, βαδμόσ, ό όποιος τήν εξήρυνεν εις τά βλέμματά των. 'Ητο άκομή και ένα έδωρον εκτιμήσεως και έντομοσίτης διά μίαν ύπερσυνθρόπως ήρωικήν πράξιν της, άποτέλεσμα της όποιας ύπήρθε ή σωτηρία μιάς άδωας άνθρωπίνης ύπαρξεως.

'Οταν πρδ έτους ένα από τά χαμηλά σπητάκια των ψαράδων έπιασε φουτία, όλη ή οικογένεια κατόρθωσεν νά διαφυγήν έγκαιρως. Μόνον ένα βρόφος έξέ μόλις μηνών ελξεν άπομείνει εις τό καίόμενον σπήτι, και, όταν τό ένθεμύηθησεν, ήτο πλέον άργά. Αί φλόγες, σάν τεράστιες όλοκόκινες γλώσσες, ελχον περικυκλώσασθ τό σπήτι και τό κατέστρωσαν από όλα τά σημεία. Δοτε νά εινε άδύνοτον νά τολμήσθ κανείς νά μπη. Δέν ύπήρχε καμμία έλπις σωτηρίας. Τό μικρό άγγελόιδι θά ένίνετο παρανάλημα τών φλοσών. Καί ή δυστυχής μητέρα τού εξεσζιχέν από άπαρκισιόν τά στήθη της, άκοήοντας τά σπαστικώς κραυγιάς του.

Εις τήν κρίσιμον αυτην στιγμήν ένεφανίσθη ως από μηχανής Θεοδ' ή Κόρη των Κυμάτων. Μόλις έμαθε τί συνέβαινε, έωρησεν άτρόμητος μέσα εις τας φλόγας. Οι άλλοι βλέποντες δει βράδίζε πρδς βέβαιον θάνατον, ήθέλησαν νά τήν συγκρατήσουν φοβούμενοι διά τήν ζωή της. 'Αλλά έσάθη άδύνατον. 'Η Μαρία Στέλλα ελξε προχωρήσει πλέον μέσα εις τό καίόμενον σπήτι...

'Επείρασεν μερικαί στιγμιαί άγονίας. Αί φλόγες σάν έορναξέ: έσφιζαν με λίσσαν και κατέτροναν, δει εύρισσαν εις τόν όρμόν των. Υπή ήσαν φουτιόλα δι και ή δ' σπητής Μαρία - Στέλλα θά έφρισκε τραγικόν θάνατον εις τόπηνονάγκη σ' αυ τόν κοίθ' έπλήχων με τήν ζωήν τού τόλμημα της.

'Αλλ' ή καλή Παναγία των 'Υδάτων δέν ήτο δυνατόν νά εγκαταλείψη τήν προστατευομένην της. Καί μετ' όλίγον ή Μαρία-Στέλλα ένεφανίσθη διασφύζουσα τίς φλόγας, άθικτος από τήν μανίαν τού πυρός και κοστούσε εις τας άγκάλας της ή υλιπόθυμον τό βρέφος.

'Αλλαγαμοί γαρδς και έπισηνήματα θαυμασιού τήν ύπεδέθησαν. άναμνιγόμενα με δάκρυα ευχαριστιών και ένών. σούνης.

Και ή άγάπη των χωρικών πρδς τήν Μαρίαν Στέλλαν εκορυφώθη. ('Ακολουθεί)

Πρέσει νά ζεθρετε

— ό έρως εινε πολλές φορές σάν μερικα κραναί. δέν άντέχει στο τάξεδι. — εις ένε σαλόνι ή κυρία πού έχει ευμορφο φέρεμα ζεσταίνεται πολύ, εκείνη πού έχει φρωδύ έπανοφροδύ διαρκώς κρυώνει. — από τήν ήλικία των 18 μέχρι 21 έτών τά κοριτσια έπιθυμούν νά εινε φρωδα' κατόπιν επιθυμούν νά ήταν άνδρες. — ή γυναίκα πού έπαυσε ν' αγαπή εινε γυναίκα δυστυχής. — ύπάγοις μικρότερα άπόστασις μεταξύ μίσους και άγάπης παρά άνάμεσα άντιπαθείας και άγάπης. — ό χρόνος στερεώνει τούς δεσμούς της φιλίας και χαλαρώνει εκείνους της άγάπης. — εινε εξ αίτιας των άνδρών πού ή γυναικεία μισση ή μίση τήν Μην.

ΕΡΙΘΡΑ ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗ

Από ό Δεσιν ένδύσπις τήν κοινοκτημοσύνη Πρπει έπισιος έχει πού πολλά σεν άλλων νά δινη και τού μπαμαπ σου ποθχει δυό μπουμπούκια [σάν κι' έσάν, θέ νά τού πώ τών' άπ'τά δυό νά δώσω και σ' έ μίνα. 'Ομως δέν τήν θέλω βαγνών τήν άλλην άδερφή σου γιαι μού κανε τό βαγνών-καλλί!-, ένθ ή δική σου [σου] ή τσαχινιά-μπιριμπάνισσα γαλξ; - μ' άρέσει π' άν μ' όρησθ ή παμαπάκια σου, εδδός θά [τόν σκοτώσω. 'Ο Μ...]

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

Μιά φορά, σ' ένα σπίτι, είδα μία κόρη... που είχα αλλάξει μαζί της άρραβώνα...

Παύλν τάχα ν' αγαπούσε; Έκεινον τόν γιό που στεκότανε κοντά στο παρμόνο...

Τί ώραία βραδυά! Διασκέδασες καλά άπόψε;

Καί σάν νά κατάλαβα τής σκέψεις τής, έβγαλα άπ' τό δαχτυλό μου τόν άρραβώνα...

Γιά δές! Τό δαχτυλό σου μέ στενεύει. Δέν τό παύρεις να τό δώσης σέ κάνα χρυσόχο να μου τό φαρδύνη;

Άπλωσε τό χέρι τής και δειλά-δειλά μου είπε:

Δός μου το, θά τό πάω να τό φαρδύνω.

Και τής έδώσα. Πέρασε ένας μήνας. Τήν ξανατάωσα κάποινα μέρα πέρα στο δρόμο.

Πέρασε ένας μήνας. Τήν ξανατάωσα κάποινα μέρα πέρα στο δρόμο. Θέλησα να τή ρωτήσω τί γίνικε τό δαχτυλό μου...

Έβγαλε κάποινα μέρα πέρα στο δρόμο. Θέλησα να τή ρωτήσω τί γίνικε τό δαχτυλό μου...

Και με τό μέτακα καρφωμένα στη γή περιόριμνε τήν άπάντησή μου.

Όμοιος; ... ρώτησε σε λαγάκι, κάπως άνήλικα.

Αί Μπά! Γιατί να θυμώσω; τής άποκρίθηκα.

Θέε μου! Με τί χαρά, με πόσο ξελαφρότερος καρδιά με άφησε κι έφυγε, όταν είδε πως δέ θώμωσα μαζί τής!

Πέρασε, ύστερα άπ'... δίδ, σωστός ένας χρόνος.

Ξαναγύρισα σ' εκείνον τόν τόπο κι' ένα βράδυ βήγα κι' ένα δομάκι γνωστό, πολύ γνωστό δρομάκι.

Και ξάφονη τή βλέπω νάρεται καταπάνω μου, και τό μέτακα τής νάνε τώεις φορές πιό γαλανά και ρώεις φορές πιό φωτεινά. Μόνο σάν νάταν πτό χλωμό και τό στόμα τής σάν νάχε μεγαλώσει.

Νά τό δαχτυλό σου, μου λέει, να ή άρραβώνα σου! Τό ξαναβρήκα, άγαπητέ μου, και τό δώσα και τό φαρδύνανε. Τώρα πιά θά σου χρεωτα καλά.

Κύταξα τή γυναίκα με τό μεγάλο στόμα και τό πρόσωπο τό χλωμό, κίτταξα και τό δαχτυλό.

Άχ! Τής είπα, τώρα πιά αυτό μούνε πολύ φαρδύ.

Κ' έβγαλα τό καπέλλο μου και τήν άποχαιρέτησα.

Μετάφρασις Κ. ΤΡΙΚΟΓΑΙΔΗ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΑΡΔΙΑ

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Μακρὰ άπ' τόν κόσμο! Έρωμένη μου έχω τή Σελήνη, τήν Σωτική Κυρία, και φίλους μου τά Τίσορα Πελάγη...

Κ. Τρικογαίδη

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Είνε άναμφισβήτητον ότι άπό ετών και ιδίως άπό τής έναρξης του πολέμου ηχοίσει να σημειούνται εις τή ητή άύτια τής Έλληνικής, πρό παντός δέ τής Αθηναϊκής κοινωνίας μία άληθινή άθροισμός επανάστασις.

Δέν χρεώζεται βέβαια άποτέλει μίαν άναγτιγρητον πρόδοον, ένα άληθή έκπαισιμόν, πασιφανή εξημέρωσιον.

Τό άνδιαφέρον τούτο ζήτημα δέν ήτο δυνατόν να διαφυγή τήν προσοχήν τής «Σφαιρας» ή οποία θά παρακολουθή ύαυτοις και εκ του σπινεγγυς δια τα επίκαιρα ζήτηματα.

Και λοιπόν, καλούνται όλοι αι εργαζόμενα Έλληνίδες εις ολιανήτους δημοσίαι ή ιδιωτικήν ύπηρεσίαν να μάς άποστειλούν τά όνόματά των μετ' συντόμου σημειώσεων τού ύλοδου, τού βαθμού και τού χρόνου τής ύπηρεσίας των.

Με τήν διασκευήν εις τό εύπροσιώτερον και άνετώτερον τού «Πανελληνίου» πέπτε εν όλφ ύίαισι εργάζονται ήδη εις τάς Αθήνας τακτικά.

Και οι κινηματογράφοι εργαζονται άρκετά καλά. Έξαιρετική συρροή κόσμον σημειούται εις τό «Σπλέντιν» με τήν κόριν των Κυμάτων» και εις τό «Πάνθεον» με τόν «Μονωρχότονον».

Και οι κινηματογράφοι εργαζονται άρκετά καλά. Έξαιρετική συρροή κόσμον σημειούται εις τό «Σπλέντιν» με τήν κόριν των Κυμάτων» και εις τό «Πάνθεον» με τόν «Μονωρχότονον».

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

(Τήν Ζωήν του για τό στοίχημα)

Η σκηνή εις ένα νοσοκομειον τής Νέας Υόρκης. Ο Ντικ έρχεται να ιδή τόν άρρωστον φίλον του Σαμ. Προχωρεί πρὸς τό κρεβάτι του και προσκοιούμενος έκπληξην:

— Είσαι λοιπόν άρρωστος, καλῶς μου φίλε;

— Ό! ναί, άναστεινάει δ' άλλος.

— Αλλά τίποτος οσχαρόν δέν ειπ' έτσι;

— Απ' άναγίας, εινε τόσοσ οσχαρόν φως δ' γιατρός ειπες θι, μέλις γυρίσω άπό τό άριστέρο πλειρό, θά πεθάνω.

— Τι χονδρό άστειτό!

— Δέν με πιστεύεις; Β, λοιπόν στοίχηματίσω πέντε δολλάρια.

— Τα βάνω...

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

ΠΑΡΗΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΡΘΡΟΣ ΨΥΧΩΝ

Τ' άστέρια τρεμοβόουνουν κι' ή νύχτα εινε λίγη. Μὲ φῶς χλωρό και άρρωστο οι κάμποι άντιώων...

Φίλους κι' όχτρούς δ' θάνατος σ' ένα τραπέζι (Σομύλι, Πού τὰ κοράκια άκάλεστα με λίμα τούγο ζουν. Χαράσιον δπου έφυγγε, χαράσιον π' άχι φύγει...

Αξασνα άρθός δ' οαλιχίτης πηδ-ει δ' λαβομίνος. Φωνή σπινεγγύ, οπ' αραχική ή ασ' πιγγά τον βραζει, πού λες τόν ίδιον το χαλό κι' όχι τ' άφτια στα...

Μ' δέν ξυπνάει σ' όρθρινό κανένας πεδ' άμνος. Μόν τά κοράκια φεύγουν κοπιδιαστά, σε νανε τόν πεθαρισον οι ψυχές, πού στα ούρανα πάνε.

1. Γρυπάρης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

Τι άπονεκρωσις τās νυκτερινής κινήσεως τής πρωτευούσης με τό κλεισιμόν τών νέκτων άπό τής 11 ης μ. μ. ήτο φη μόν νά έχη άμεσον τόν αντίκτυπ ν τής εις τούς κινηματογράφους και πρό πάντων τή θέατρα, τά όποία όμως κατώρθωσαν ν' άντεπεξέλλουν...

Με τήν διασκευήν εις τό εύπροσιώτερον και άνετώτερον τού «Πανελληνίου» πέπτε εν όλφ ύίαισι εργάζονται ήδη εις τάς Αθήνας τακτικά.

Και οι κινηματογράφοι εργαζονται άρκετά καλά. Έξαιρετική συρροή κόσμον σημειούται εις τό «Σπλέντιν» με τήν κόριν των Κυμάτων» και εις τό «Πάνθεον» με τόν «Μονωρχότονον».

Και οι κινηματογράφοι εργαζονται άρκετά καλά. Έξαιρετική συρροή κόσμον σημειούται εις τό «Σπλέντιν» με τήν κόριν των Κυμάτων» και εις τό «Πάνθεον» με τόν «Μονωρχότονον».

Και οι κινηματογράφοι εργαζονται άρκετά καλά. Έξαιρετική συρροή κόσμον σημειούται εις τό «Σπλέντιν» με τήν κόριν των Κυμάτων» και εις τό «Πάνθεον» με τόν «Μονωρχότονον».

Και οι κινηματογράφοι εργαζονται άρκετά καλά. Έξαιρετική συρροή κόσμον σημειούται εις τό «Σπλέντιν» με τήν κόριν των Κυμάτων» και εις τό «Πάνθεον» με τόν «Μονωρχότονον».

Ο Τζαμπατζής

(Τρελλός άπό χοράν)

Ένα άπό τά σπανιότερα παθολογικά φαινόμενα έαχε τόν τραγικόν άπλοχόν του σά κάπονο νοσοκομειον τού Δουλονδίνου.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Ο Σαμ χωρίς να χόση καιρόν στρέφεται με κόπον πρὸς τό άριστέρον πλειρόν και παραδίδει τήν τελευταίαν του πνοήν.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ

Ίσοδ' μία άπό τής πολλής κρίσεως, πού άδημοβόρησεν, δ τετρατής πόλεμος ή όποια και μετα τήν λήξιν αούτο δέν πρόκειται να τερματισθ' συντόμως.

Είς τήν Έλλάδα ύπετέραμεν άναμφισβήτητως περισσοτέρον παντό άλλου άπό τήν έλλειψιν ούτην, διότι δέν έχομεν βιομηχανίαν σπύρτων. Περιμνομεν αούτά να μάς έλθουν άπό τό έξωτερικόν, κι έτσι εξηγείται πός τό ύπουροτόν του.

Επιστιμωμό μόνον καθε εξ' ημῶν άπεφασίσει να διανεγή άπό ένα ή δύο κουτιά και αούτά πρὸς 15 λεπτά. Αν θελήρη δέ κανείς να προμηθευθ' ένα κουτί, άπό τά Ιεροκρυφως πωλούμενα άδω κι' έκει, πρέπει να αναλάβη δόλο κηρον έκστρατείας και να τό πληρώση τουλάχιστον 50 λεπτά.

Αλλά μή νομίζετε ότι και εις τή Κράτη, όπου ύπάρχουν ειδικά βιομηχανία, περνούν καλλίτερα... Κάθε άλλο.

Είς τό Παρίσι και δόλο κηρον τήν Γαλλίαν σχηματίζονται άτελειστον ούρα προ τών καινοπωλείων δια τήν άπόκτηση ενός κουτιού σπύρτων. Και τό χειρότερον εινε ότι ή κατάσταση αούτη θα εξακολουθήση επί πολύ.

Πού όφείλεται ή κρίσις; Είνε προφανές εις τήν Έλλειψιν τών απαιτούμενων πρώτων ύλων, εις τάς δυσχερείας τών μεταφορών και εις τήν έλαττωσιν τού προσωπικου τών εργατοσολών.

Είς τήν Γαλλίαν π.χ. άπό τής έναρξης του πολέμου έκαυσεν ή εξαγωγή εκ Ρωσίας ξυλείας εκ τέσθρων καταλλήλων δια τήν κατασκευή σπύρτων. Η Γαλλική Έταιρεία τών Μονωπολίων πρὸς άναπήρησιν τούτου ήγγράσεν 600 άποθέματα τών σανθων, τών προσοχόμενων άπό τήν καταδάρσιν τών παραπηγμάτων τού μαύθου, τα όποια καθίσταντο άχρηστα δια τόν στρατόν. Τα ξύλα όμως αούτά άπεδείχθησαν άκατάλληλα, διότι δέν άναβαν και έτσι ή επίχρησις έγκυατελείφη.

1.000.000.000 κατά 24ορον

Έν τούτοις άς μη νομισθ' ότι ή κατασκευή τών σπύρτων έπαυσε. Απ' άναγίας καταβάλλεται καθε φροντις πρὸς άβήσιν τής παραγωγής των εκ τών ενόντων. Ούτω εις τήν Γαλλίαν μόνον κατασκευάζονται κατά τό παρόν 60 βιοκατομύρια κατ' έτος. Αν κατ' αναλογίαν υπολογίσωμεν τήν παραγωγήν και τών άλλων χωρών καταλήγομεν εις τό συμπέρασμα ότι ή δική παραγωγή άνέρχεται κατα εικοσιεπτάορον εις ένα δόλο κηρον διακατομύριον, άν μη περισσέτω.

Και όμως δέν ύπάρχουν τά άθλια και δέν θά ύπάρχουν επ' όρκοντόν...

Οπιοσδήποτε, άφού δέν τά έχομεν, άς μάθωμεν τουλάχιστον πός κατασκευάζονται, δια να παραηγορησάμεθα.

Η ιστορία τών σπύρτων

Και εν πρώτοις όλίγα τινά περι τής ιστορίας των.

Η άφύρσις του σπύρτου δέν άριθμει βιον μεγαλύτερον τής έκτινοστατηρίδος. Πράγματι μόλις κατά τό 1812 τό άρχέγονον σπύρατον με πυρόλιθον και ίσκα, ήρχισεν ν' άντικαθίσταται πρὸ μίης νέας άφύρσεως συναπαρτιζόμενης εκ δύο δοξείων, εξ έν τού περυσίαν άμιατον άμπισποσιμόνον εις θεϊκόν δέξιδ, τό δέ έτερον μικρά εύλα, τών όποιων τό έν άκρον έκάλυπτετο άπό μέγμα «Χλωράτ ντέ ποτάσιου» και έσίου ή... ζάχαρης.

Με ενόνητον τά σπύρα αούτά καθε άλλο ήσαν παρά άκίνδυνα. Αλλά ή αρχή ειχε γίνη και αι τελεσιπονήσεις δέν έβράδυναν να έπακολουθήσουν άκαταπαύτως και όφειλόμενα εις διαφόρους χημικούς.

Ο πατήρ των

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ

Ίσοδ' μία άπό τής πολλής κρίσεως, πού άδημοβόρησεν, δ τετρατής πόλεμος ή όποια και μετα τήν λήξιν αούτο δέν πρόκειται να τερματισθ' συντόμως.

Είς τήν Έλλάδα ύπετέραμεν άναμφισβήτητως περισσοτέρον παντό άλλου άπό τήν έλλειψιν ούτην, διότι δέν έχομεν βιομηχανίαν σπύρτων. Περιμνομεν αούτά να μάς έλθουν άπό τό έξωτερικόν, κι έτσι εξηγείται πός τό ύπουροτόν του.

Επιστιμωμό μόνον καθε εξ' ημῶν άπεφασίσει να διανεγή άπό ένα ή δύο κουτιά και αούτά πρὸς 15 λεπτά. Αν θελήρη δέ κανείς να προμηθευθ' ένα κουτί, άπό τά Ιεροκρυφως πωλούμενα άδω κι' έκει, πρέπει να αναλάβη δόλο κηρον έκστρατείας και να τό πληρώση τουλάχιστον 50 λεπτά.

Αλλά μή νομίζετε ότι και εις τή Κράτη, όπου ύπάρχουν ειδικά βιομηχανία, περνούν καλλίτερα... Κάθε άλλο.

Είς τό Παρίσι και δόλο κηρον τήν Γαλλίαν σχηματίζονται άτελειστον ούρα προ τών καινοπωλείων δια τήν άπόκτηση ενός κουτιού σπύρτων. Και τό χειρότερον εινε ότι ή κατάσταση αούτη θα εξακολουθήση επί πολύ.

Πού όφείλεται ή κρίσις; Είνε προφανές εις τήν Έλλειψιν τών απαιτούμενων πρώτων ύλων, εις τάς δυσχερείας τών μεταφορών και εις τήν έλαττωσιν τού προσωπικου τών εργατοσολών.

Είς τήν Γαλλίαν π.χ. άπό τής έναρξης του πολέμου έκαυσεν ή εξαγωγή εκ Ρωσίας ξυλείας εκ τέσθρων καταλλήλων δια τήν κατασκευή σπύρτων. Η Γαλλική Έταιρεία τών Μονωπολίων πρὸς άναπήρησιν τούτου ήγγράσεν 600 άποθέματα τών σανθων, τών προσοχόμενων άπό τήν καταδάρσιν τών παραπηγμάτων τού μαύθου, τα όποια καθίσταντο άχρηστα δια τόν στρατόν. Τα ξύλα όμως αούτά άπεδείχθησαν άκατάλληλα, διότι δέν άναβαν και έτσι ή επίχρησις έγκυατελείφη.

1.000.000.000 κατά 24ορον

Έν τούτοις άς μη νομισθ' ότι ή κατασκευή τών σπύρτων έπαυσε. Απ' άναγίας καταβάλλεται καθε φροντις πρὸς άβήσιν τής παραγωγής των εκ τών ενόντων. Ούτω εις τήν Γαλλίαν μόνον κατασκευάζονται κατά τό παρόν 60 βιοκατομύρια κατ' έτος. Αν κατ' αναλογίαν υπολογίσωμεν τήν παραγωγήν και τών άλλων χωρών καταλήγομεν εις τό συμπέρασμα ότι ή δική παραγωγή άνέρχεται κατα εικοσιεπτάορον εις ένα δόλο κηρον διακατομύριον, άν μη περισσέτω.

Και όμως δέν ύπάρχουν τά άθλια και δέν θά ύπάρχουν επ' όρκοντόν...

Οπιοσδήποτε, άφού δέν τά έχομεν, άς μάθωμεν τουλάχιστον πός κατασκευάζονται, δια να παραηγορησάμεθα.

Η ιστορία τών σπύρτων

Και εν πρώτοις όλίγα τινά περι τής ιστορίας των.

Η άφύρσις του σπύρτου δέν άριθμει βιον μεγαλύτερον τής έκτινοστατηρίδος. Πράγματι μόλις κατά τό 1812 τό άρχέγονον σπύρατον με πυρόλιθον και ίσκα, ήρχισεν ν' άντικαθίσταται πρὸ μίης νέας άφύρσεως συναπαρτιζόμενης εκ δύο δοξείων, εξ έν τού περυσίαν άμιατον άμπισποσιμόνον εις θεϊκόν δέξιδ, τό δέ έτερον μικρά εύλα, τών όποιων τό έν άκρον έκάλυπτετο άπό μέγμα «Χλωράτ ντέ ποτάσιου» και έσίου ή... ζάχαρης.

Με ενόνητον τά σπύρα αούτά καθε άλλο ήσαν παρά άκίνδυνα. Αλλά ή αρχή ειχε γίνη και αι τελεσιπονήσεις δέν έβράδυναν να έπακολουθήσουν άκαταπαύτως και όφειλόμενα εις διαφόρους χημικούς.

Ο πατήρ των

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ Κάρλος Σωρ, όστις έπανάσας τά σημερία εύλινα σπύρα, τό πρώτον τών όποιων καταρτίσθησεν ν' άνάβη μίαν ήμέραν τού 1830 Ένπισταθής όμως τήν άφύρσιν τού εις ένα Γερμανόν συμμαθητήν του και μετά δύο μόλις έτη τά σπύρα τής Γαλλικής άφύρσεως έφθασαν εις τήν Γαλλίαν εκ... Γερμανίας.

Ο τρόπος τής κατασκευής των

Κι τόπο άς ύσων πός κατασκευάζονται. Οι κομπο τό σπύρα δέν τά σπύρα δέδραν, μεταξ' τών όποιων πρωτεϊς ή λεύκα, τερματίζονται συνήθως δια τής μεθόδου τής άποτυλίξεως' κόπτονται εις μήκος 70 έκαστοσών τού μέθρου και έπιθετα εις εν εν...

Αλλ' ό άληθής πατήρ τών σπύρτων όήρξεν δ

ΠΟΛΛΑ

ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

ΚΕΡΔΗ

Η Καταστροφή!...

Κόρη τεις Τραπεζούντιος

Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ

Δεν χρειάζεται υπερβολική σφία βέβαια, διά να έννοηθῆ ότι ὁ γραφικὸς χαρακτῆρ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἀμεσωτάτην σχέσιν με τὸν ψυχολογικὸν του χαρακτῆρα. Ὁ τρόπος με τὸν ὁποῖον κρατεῖ τὴν πέναν καὶ τὴν σύρει ἐπάνω εἰς τὸ χαρτί μαρτυρεῖ σαφῶς καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ περὶ τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ προσημάτων καὶ ἐλαττωμάτων. Ὅχι δὲ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐκ τῆς γραφῆς δύναται νὰ διαγνωσθῆ καὶ ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις, εἰς ἣν ὁ γράφων εὐρίσκειται κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ γράφει.

Ἡ «Σφαῖρα» ηὐτύχησε νὰ προσλάβῃ ὡς συνεργάτιδα γραφολόγον δεξιῆς ἰκανότητος, ἡ ὁποία διαγιγνώσκει με μοναδικὴν εὐχέειν τὸν χαρακτῆρα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν. Ὅσαι λοιπὸν καὶ ὅσοι ἔχουν περιέργειαν δὲν ἔχουν πορὰ νὰ τῆς γράψουν ἵπὸ τὴν ἐξῆς διεύθυνσιν: Γραφολόγος Γραφεῖα «Σφαῖρας» Ἀγ. Κωνσταντίνου 7 Ἀθήναις.

Πῶς οἱ ἀναγνώσται τῆς «Σφαῖρας» θὰ μετέχουν εἰς τὰ κέρδη τῆς.

Ἡ «Σφαῖρα» ἐμπιστευομένη τὴν κυκλοφορίαν τῆς εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῆς κοινού, ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς μετόχους τῶν κερδῶν τῆς. Διὰ τὴν ἐμείνατε με τὸ στόμα ἀνοικτό; ἔξελάγητε; Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές: οἱ ἀναγνώσται μου θὰ μετέχουν εἰς τὰ κέρδη μου καὶ θὰ λαμβάνουν μερίδιον ἀπ' αὐτά. Πῶς: Κατὰ τὸν ἀπλούστερον τῶν τρόπων. Ἀπὸ τὴν τιμὴν ἐκάστου πωλουμένου φύλλου θὰ διατίθεται πρὸς τοῦτο ἓνα τέταρτον τοῦ λεπτοῦ. Ἐάν λοιπὸν ὑποτεθῆ ὅτι τοῦ σημερινοῦ φύλλου θὰ πωληθῶν 20 χιλιάδες ἀντίτυπα, ἀπὸ τὴν ὅλην πώλησιν θ' ἀφαιρεθῶν 20 χιλιάδες τέταρτα τοῦ λεπτοῦ, δηλαδὴ 5 χιλιάδες λεπτά, τὰ ὁποῖα μᾶς κάνουν ἀμέσως—ἀμέσως πενήντα δραχμῆς. Ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ποῦ ἔχει τέσσαρες ἐβδομάδες, τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ τετραπλασιασθῆ. Καὶ ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ ὁποία ἔχει δέκα τρεῖς ἀκριβῶς ἐβδομάδες, τὸ ποσὸν θὰ πολλαπλασιασθῆ ἐπὶ 13 ἡλαδὴ θὰ μαζευθῶν ΚΕΔ ΚΟΣΙΕΣ ΠΕΝΗΝΤΑ (ἀγ. 650) δραχμῆς.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ποσὸν ποῦ θὰ μοιράσω εἰς τοὺς ἀναγνώσταις μου τὴν πρώτην τριμηνίαν. Καὶ ἐπειδὴ, φυσικὰ, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἴδωσιν ὅλοι μερίδιον, θ' ἀφήσω τὴν τύχην νὰ ἐκλέξῃ τοὺς εὐνοουμένους τῆς.

Καὶ ἴδου πῶς: Εἰς κάθε φύλλον θὰ δημοσιεύεται ἓνα δελτίον ἡριθμημένον (κουπόνιον), τὸ ὁποῖον θὰ κόβουν οἱ ἀναγνώσται. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας θὰ μοῖ στείλουν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν 13 κουπονίων ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου, με τὸ ὄνομά των καὶ τὴν διεύθυνσιν των καθαρογραμμένην. Εἰς μίαν γωνίαν τοῦ φακέλλου πρέπει, διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς κατατάξεως, νὰ γράφεται: «Κουπόνια».

Τὴν ἀποστολὴν τῶν σειρῶν τῶν κουπονίων θὰ περιμένω ἐπὶ δέκα ἡμέρας μετ' τὴν λήξιν τῆς τριμηνίας, δηλαδὴ μέχρι τῆς 10ῆς Ἀπριλίου. Ὅταν συγκεντρωθῶν ὅλαι αἱ σειραὶ, θὰ γίνω λαγνοί. Ἐκαστος τῶν ὁποίων θὰ περιέγῃ ἀνά ἓν ὄνομα ἐκ τῶν ἀποστολέων. Ἄν ἓνας ἀναγνώστης μοῦ στείλῃ δύο σειρὰς κουπονίων, τὸ ὄνομά του θὰ γραφῆ εἰς δύο λαγνοὺς, ἂν τρεῖς, εἰς τρεῖς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Θὰ μοῦ στείλουν λοιπὸν χίλιοι ἀναγνώσται τὰς σειρὰς; Χίλια ὄνοματα λαγνοὶ θὰ θεθῶν εἰς τὴν κληρωτίδα. Θὰ μοῦ στείλουν δύο χιλιάδες; Δύο χιλιάδες θὰ γίνωσιν οἱ λαγνοί. Καὶ τὴν 15ῃν Ἀπριλίου θὰ γίνῃ κλήρωσις. Ἀλλὰ ὑπὸ ἓνα μόνον ὄρον. Ὅτι θὰ παρίσταται κατ' αὐτὴν ἐπιτροπὴ ἐκ δέσιν πέντε τοῦλάχιστον ἀναγνωστών, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν στείλῃ κουπόνια. Ἀπὸ τὴν κληρωτίδα, ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ ἐξέλεξις τῶν λαγνῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ ἐξαχθῶν δέκα λαγνοί, οἱ ὁποῖοι θὰ περιέγουν τὰ ὄνοματα τῶν ΔΕΚΑ ΤΥΧΗΡΩΝ, ποῦ θὰ μοιράσων τὸ ποσὸν, λαμβάνοντες ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΠΟ 65 ΔΡΑΧΜΑΣ.

Αὐτὰ, καθὼς εἴπαμεν, ἂν ἡ κυκλοφορία μου αὐξηθῆ, θ' αὐξηθῆ καὶ τὸ ποσὸν κατ' ἀναλογίαν.

Τώρα θὰ εἰπῆτε; Καὶ πῶς θὰ ξέρομε εἰ μετὰ οἱ ἀναγνώσται τὴν κυκλοφορίαν τῆς «Σφαῖρας»; Ἀπλούστατον, κύριοί μου. Εἰς τὸ τέλος κάθε μηνός νὰ δημοσιεύω τὸ ἐπίσημον καὶ ἀπεύθυνον δελτίον τοῦ Πρακτορείου, τὸ ὁποῖον θὰ διδῆ τὸν ἀκριβῆ ἴσιν μὴν τῶν πωλουμένων κατὰ ἡμέραν φύλλων. Ἄν δὲν ἀρκῆ αὐτὸ, θὰ δώσω ἐντολὴν εἰς τὸ Πρακτορεῖον ν' ἀνοίγῃ ἀσυνήτηται τὸ βιβλίον τῆς κυκλοφορίας μου εἰς οἰκονομικὰ ἡμερὰ τὰ ζήτησιν.

Ὡστε ἀπὸ σᾶς ἐξαοτάται νὰ παλοῦνται ὅλα τὰ ἀντίτυπα καὶ ἐπομένως ν' αὐξηθῇ ἡ κυκλοφορία μου κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὰ κέρδη σας.

Ποῖπει με λίγα λόγια νὰ ἐννοηθῆ ὅτι κάθε φύλλον μου θὰ εἶνε ὡσὰν μία ΑΔΗΘΙΝΗ

ΞΕΡΥΣΗ ΣΕΛΙΣ

Ἡ «Σφαῖρα» θὰ εγκαινιάσῃ μετ' ὀλίγον τὴν «Χρυσὴν σελίδα», εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ ημερομηνίη τὰς εἰκόνας τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων κατὰ τὸν πρὸ μικροῦ λήξαντα νικηφόρον πόλεμον. Παρεκαλεῖ δὲ πρὸς τοῦτο τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν ἡρώων—νεκρῶν—νὰ μᾶς ἀποστέλλουν τὰς φωτογραφίας των μετὰ συντόμων σημειώσεων περὶ τοῦ τόπου καὶ χρόνου γεννήσεως, τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ ἰατροῦ.

ΓΡ ΠΕΖΙΤΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΝΤΟΚΟΣ ἢ τὸ κουπόνιον τῆς. Ἄβάντι λοιπὸν νὰ γίνεται ὅλοι ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΙ

Σὰ: εὐχομαι καλὰ κέρδη

Η «ΣΦΑΙΡΑ»

Σημ. Ἀμέσως κατωτέρω ὑπάρχει τὸ κουπόνιον τοῦ θὰ μοῦ στείλουν οἱ ἀναγνώσται.

Form with fields for name and address: Ἄριθ 1, Δελτίον μετοχῆς εἰς τὰ κέρδη Σάββατον, 5 Ἰανουαρίου 1919, Ὄνοματεπώνυμον, Διεύθυνσις.